

Î N C H E I E R E

09 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevski

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Alexandru Fartușneac, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Limasov împotriva lui Alexandru Fartușneac cu privire la încasarea sumei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Alexandru Fartușneac și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău din 03 decembrie 2009,

c o n s t a t ă :

La 24 iulie 2009, Elena Limasov a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Fartușneac cu privire la rezolvirea actului juridic cu privire la darea în exploatare a imobilului și încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 26 iulie 2006, a transmis pârâtului suma de 2500 dolari SUA, confirmată prin recipisă, în schimbul căreia acesta și-a asumat obligația de a da în exploatare casa de locuit din str. Valea Trandafirilor,10, mun. Chișinău. În scopul executării obligațiilor asumate, pârâtului i-a fost eliberată o procură, autenticată de către notarul privat Maria Zvonov la 26 iulie 2006.

Menționează că până în prezent, pârâtul nu a întocmit actele necesare pentru darea în exploatare a casei de locuit din str. Valea Trandafirilor,10, mun. Chișinău, astfel, el nu și-a onorat obligațiile sale.

Susține că la 16 iulie 2009, ea a expediat în adresa pârâtului o scrisoare, prin care l-a informat despre rezilierea actului din 26 iulie 2006 și a solicitat restituirea în termen de 7 zile a sumei de 2500 dolari SUA, însă nu a primit nici un răspuns.

Afirmă că conform art. 602 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat, dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare ori tardivă.

Prin urmare, solicită declararea ca fiind rezolvit actul juridic încheiat între ea și pârât la 26 iulie 2006 privind darea în exploatare a casei de locuit din str. Valea Trandafirilor,10, mun. Chișinău, restituirea sumei de 2500 dolari SUA, cu

încasarea acesteia în lei moldovenești conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data achitării și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată a primei instanțe, Elena Limasova a solicitat încasarea de la pârât a sumei de 2500 dolari SUA și a cheltuielilor de judecată în sumă de 840 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 03 decembrie 2009 acțiunea a fost admisă și a fost încasat de la Alexandru Fartușneac în beneficiul Elenei Limasov suma de 2500 dolari SUA sau echivalentul în valută națională la momentul executării hotărârii și cheltuielile de judecată în sumă de 840 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2013 a fost respins apelul declarat de către Alexandru Fartușneac și menținută hotărârea primei instanțe.

La 15 ianuarie 2014, Alexandru Fartușneac a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Recurentul Alexandru Fartușneac, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece au fost încălcate sau aplicate greșit normele de drept procedural și, anume, pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Menționează că la materialele dosarului nu există nici o dovadă, care ar confirma că el a fost citat despre locul, data și ora ședinței de judecată a instanței de apel.

Susține că el a făcut cunoștință cu decizia instanței de apel la 13 ianuarie 2014.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Alexandru Fartușneac nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Alexandru Fartușneac ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Alexandru Fartușneac se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi